

PATRIZIA VALDUGA

Négysorosok

□□□□□□

Egy este én: Csak ne dühítenél már!
S vetkőzni kezdek... Állj. Hozzám ne nyúlj...
Leülök, lábamat szétrakva, léhán...
Azt akarom, hogy méregbe gurulj.

□□□□□□

Jól nézd meg ezt a testet: a tiéd.
„Nincs rá szemem, hogy mérjek és ítéljek,
igazán jól úgy látom bárkiét,
hogya egy ajtó kulcslyukán benézek.”

□□□□□□

„A gondolatokat küldd el aludni,
csak érzékeidet kell most követned;
harcra termettek fognak háborúzni,
nem elméd harcol majd, hanem a tested.”

□□□□□□

Föld a földre, gyere, omolj-borulj rám,
várom, hogy ekéd földemben lehessen,
hogy bujábban viruljak a bujánál,
s neked nyújtsam virágom, földi mennyem.

* PATRIZIA VALDUGA olasz költőnő 1953-ban született, Milánóban él. 1982-től sorra jelentek meg saját verskötetei, s lefordította többek között Moliére, Mallarmé, Valéry és Shakespeare műveit is. Hagyományos versformák újjáélesztője és megújítója, skálája a provanszál sirventéstől a szonetten, a terzinán, a stanzán át a mai endecasillabóig terjed, lexikai frissítéssel az olasz rímet is visszaállította régi jogaiba. Itt közölt versei a *Cento quartine e altre storie d'amore (Száz négysoros és más szerelmi történetek)* című, 1997-es kötetéből valók. Magyarul még az *Olasz erato* című, 2005-ös antológiában olvasható verse.

□□□□□□

Csókolj, adj száz, vagy adj ezernyi csókot:
adj minden múltó csók helyébe százat,
ezret, hogy mandulámat is kicsókold,
hogyan egy lélek s két nyelv töltse be számat.

□□□□□□

Így, így, becézz, épp csak bőrömhöz érve,
bánt minden hév, erőszakoskodás most;
csak lassan... ne, ne készülődj be, még ne...
kis léptekkel vezess az ájuláshoz.

□□□□□□

„A gyönyör kapuja itt nyílik, itt ni.”
A te gyönyörödé biztosan itt.
„S elméd kapuját ki fogja kinyitni?”
Aki szép lassan..., így..., mindent kinyit.

□□□□□□

„És ezt milyennek érzed, jó-e, mondd csak?”
Úgy érzem, széttépsz, mondhatom. „Egek!
A vágy teszi, egy percre sem nyugodhat,
kalandozik, bejárja testedet.”

□□□□□□

A harmadik menny? „A szerelmi éden.
Lássuk, fölajz-e még az a darabka,
finom kis fal, lüktető belsejével...
Zárd össze combodat, szoríts magadba.”